

Slovenski List.

Neodvisno slovensko krščanskosocijalno glasilo.

Štev. 3.

V Ljubljani, v sredo 12. januarja 1898.

Letnik III.

„Slovenski List“ izhaja v sredo in soboto. Naročnina je za vse leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold. Vsaka številka stane 5 novč. — Dopisi pošiljajo se uredništvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. — Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — Naročnina, reklamacije in oznanila se pošiljajo upravištvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. Uredništvo in upravištvo sta v Ljubljani, Gradišče štev. 15. Uradne ure od 10. do 12. dopoldne. — Oznanila se računajo po navadni ceni.

Slovenija vstaja!

Glas vpajočega v puščavi ni bil glas „Slovenskega Lista“. Smešili in blatili so nas leto dni znani naši „prijatelji“, ko smo klicali: „Proč zveza z Nemci! Slovenci, združimo se!“ In danes póje sôglasno z nami isto pesem vse časopisje slovensko, razen jednega lista, ki je nehal biti glasilo. „Edinost“, „Soča“, „Domovina“, „Slovenski Gospodar“, „Primorski List“, „Mir“, „Slovenec“, „Učiteljski Tovariš“ — vsi so na naši strani in mi na njihovi. Jedino „Slov. Narod“, nekdanje glasilo absolutno-narodne ideje, se lovi kakor pijana muha, zaletava se celo v drž. poslance svoje stranke in šteje gumbe: sloga, nesloga, sloga, nesloga! Uradnik mu je za slogo, Slanc za neslogo, kmet za slogo, in, da je na pare, mora biti Tavčar za neslogo. Takó ta list uganja burke v sedanjih resnih časih. Tudi zloben je in piha v žerjavico, da mu poka meh. A vse nič ne pomaga. Curek prihaja za curkom! Podpihovalec pa postaja od dne do dne bolj smešen v svoji klaverni ulogi.

Kakor Feniks iz pepela vstaja prerajena ideja slovenske vzajemnosti, ideja vseslovenske shoda. Odkrito povemo, da nam je prav dobro dejalo, ker so v odločilnem trenutku pokazali rodoljubno zavest tudi učitelji kranjski. Kri ni voda! Pod naslovom: „V ime sprave“ je prinesel „Učiteljski Tovariš“ v zadnji številki lep članek, v katerem pravi, da ne bodimo ne liberalci in ne klerikalci, ampak pošteni Slovenci, ter sklepa članek tako:

„Prvi pogoj k vsaki spravi je gotovo medsebojno spoštovanje. To pa smo v zadnjih brezobzirnih bojih do cela izgubili drug do drugega. Srca nam razjeda le sovraštvo in srd, to pa ne more roditi dobrega sadu. Prepada med nami je vedno širji! Nazaj, dokler ni prepozno! —

Zahteve v smislu nemškega pregovora „biegen oder brechen“ so v sedanjem času, ko se razvija individualiteta posameznih stanov tako krepko, neizpeljive, če ne smešne! Odjenjajmo vsak nekoliko! — Med tem, ko se mi bijemo in butamo z glavo drug ob drugega, sejejo drugi nevarni sovražniki svoje pogubonosno seme med narod naš, seme, ki je zanj to, kar strup in smrt! In mi? Mi se pa tačas razgrevamo v malenkostnem prepiru, kdo je kriv vse naše nesreče!

Iz srca želimo, da se vse slovenske stranke složijo, da se vrne v naš rod toli potrebna jedinstvo, brez katere ni mogoče nobenega pozitivnega dela. Saj je ravno nam dobro znano, da i uspehe našega delovanja najbolj ovira nesloga v našem narodu. Sprave torej želimo zaradi sebe, in zaradi napredka našega naroda. Pričakujemo pa tudi, da se pri tem uvažuje naše specijelno stališče, da se i nam omogoči okleniti se sprave brez zlih slutenj za svojo bodočnost.

Dvojno znamenje na slovenskopoliškem nebu nam priča, da se bližamo važnim, morda usodnim izpremembam za narod slovenski. Značiti je ravno zdaj najugodnejša prilika, da se zopet pobratimo, da združeni v bratski harmoniji — vsak v svojem delokrogu — zastavimo svoje moči za „inferijorno pleme“ — narod slovenski!

In v to ime bodi nam pozdravljena ideja sprave Slovencev!“

Kranjski deželni zbor.

II.

Iz oportunitete bi ne bilo napačno, ako bi se molčalo o lanski obravnavi v deželni zbornici glede volilne reforme. A ker je resnica Bogu in ljudem ljuba, bomo govorili jasno in naravnost in objektivno.

ki je sedela poleg njega. Ponujal ji je sadja, dišeče vode, ali pa jo je opozarjal na pokrajino. Po moji sodbi ona ni bila Židinja, temveč Nemka, Bog si vedi od kod. Brala je malomarno iz knjige in na laskave prigovore svojega soproga hladno, ravnodušno odgovarjala. V njenem obnašanju je bilo videti precej razuma in naobraženosti, še več pa domišljavosti. Mogoče je, da je kot guvernanta ali kaj takega zašla na gornje Ogersko ter našla tu — moža. Sicer je pa to le moje domnevanje, in mogoče je, da je bilo drugače. Mož je bil, kakor sem že omenil, jako uslužen in postrežljiv proti svoji soprogi, in kar smilil se mi je, da je našel tako malo hvaležnosti. Celo karala ga je, da ni „anständig“, ko si od dolgega časa ni vedel pomagati in si je počel trebiti — nohte.

Člani te družbe so drug za drugim zapustili kupej in nekaj ur sem si sam moral preganjati dolgčas. In res je bilo dolgočasno! Sama ravnina krog in krog. Bilo je sredi avgusta in v pokrajini je bilo jako malo premembe. Sama prazna strnišča, sem ter tje kakšno koruzno ali s tabakom obsajeno polje. Strn je bila že pod streho, o tem so pričali veliki kupi in stogi slame na polju. Tod nisem videl shramb za slamo, kakor jih imamo pri nas. Preveč imajo slame, da bi jo spravljali pod streho.

Še le uro vožnje pred Munkacsyjem sem dobil v kupej družbo treh oficirjev. Ti so bili

Ker se je šlo za direktne in tajne volitve v kmetski kuriji, in samo za to se je šlo, imeli so zastopniki te kurije, oziroma katoliško-narodna stranka, pomisleke zoper uvedenje direktnih in tajnih volitev, vključ temu da se je za nje ogreval „Slovenec“, in vzlic temu, da sta bila za to poslanca Kalan in dr. Žitnik. Od tedaj je stranka zavzela drugačno stališče in letos ne bode tej reformi nikakega nasprotstva od prej imenovane strani.

Zakaj se je protivila stranka lanske leto, ne vemo, vendar slutimo, da se je bala, da se volilci odtegnejo osebnemu vplivu. Ako je stranka iz tega vzroka se protivila reformi, tedaj iz strankarsko-egoističnih ozirov, storila je s tem politično napako. Da je bilo to zavlačevanje politična napaka, svedoči tudi sklep odbora katoliškega političnega društva, kateri se izreka za direktne in tajne volitve.

Zanimiv je bil govor dr. Tavčarja glede te volilne reforme. V polemiki z dr. Žitnikom je dr. Tavčar omenjal, da se v obstoječih razmerah dá v kranjskem deželnem zboru doseči jedino le ta sprememba, za drugo spremembo pa bi ne bilo dobiti poslancev nemškega veleposestva. Kaj pomeni ta izjava? Ta izjava pomeni, da je kranjsko veleposestvo pripravljeno za vsako volilno reformo, katera njihove strankarske pozicije ne spremeni. Po besedah samega dr. Tavčarja zastopajo poslanci kranjskega veleposestva goli strankarski egoizem, in čudno je le, da dr. Tavčar sam tega kot Slovenec ne vpoštevata.

Vprašanje je sedaj opravičeno, kako stališče je zavzemala narodna stranka glede volilne reforme. Poslanec dr. Majaron kot poročevalec v zadevi volilne reforme je sicer zatrjeval, da je njegova stranka za razširjenje volilne pravice. Za njegovo osebo ne dvomimo, ker ga od drugod poznamo, da je mož socijalnopolitično-naprednega

jako prijazni družabniki in iz pogovora z njimi sem izvedel, da tod stanujejo sami Rusini le po mestih in večjih trgih so Židje. Na mojo opombo, da hočem še danes do Lvova, so mi odgovorili, da bodem pač še le jutri tam, ker gre ta vlak le do Munkacsyja, od Munkacsyja pa odhaja vlak še le ob polujednajstih zvečer. Jaz sem ugovarjal ter se skliceval na svoj vožnji red, ki sem ga nosil v žepu. Ali nič ni pomagalo, oni so imeli prav, in običal sem v istini v Munkacsyju. Moj vožnji red je bil za pol leta zastarel. Bil sem potrjen vsled te novice, a oficirji so me tolažili, da si bom že čas pregnal tudi v Munkacsyju, kajti danes je tam jako živahno, ker je sobota — židovski šabes.

V Munkacsy prišedši, spravil sem prtljago na kolodvoru in se podal v pol ure oddaljeno mesto. V svoji tolažbi sem videl, da so se tako ogoljufali tudi še štirje drugi gospodje. Kakor sem pozneje izvedel, bili so italijanski zdravniki, ki so se vozili v Moskvo k zdravniškemu kongresu.

Munkacsy je po moji sodbi mesto, ki šteje šest do osem tisoč prebivalcev. Hiše so večinoma pritlične, le na glavnem trgu je nekaj jednonadstropnih. Mesto ima svoj, na novo zidan gimnazij in dve vojašnici.

Železniški sprevodnik, ki je šel s kolodvora v mesto, me je spremil do „prvega“ hotela v

Spomini na Galicijo.

Piše Vasilij Demkov.

(Nadaljevanje.)

Od Pešte do Lvova.

Drugi dan ob osmih zjutraj sedel sem že v kupeju ogerske državne železnice. Ozlovoljen sem bil sam nad seboj, da sem tako malo časa prebil v Budapešti, a vezan sem bil na to, da naglo pridem v Lvov. Jedno dopoldne bi bil sicer še lahko ostal v Pešti, pa ker sem imel namen, še pri dnevu prevoziti najromantičnejšo progo čez Karpate, sem se odločil, da odpotujem dopoldan. In glej nesrečo! Niti ta želja se mi ni izpolnila. Kako je to prišlo, povem pozneje.

S svojo novo družbo v kupeju se nisem seznanil. Vozili so se večinoma krajši čas in niso imeli potrebe po znanstvu z menoj. Usojena mi je bila tedaj uloga tihega opazovalca.

Moja družba je bila sledeča. Duhovnik, mlad, živahen mož, in dama s svojim možem. Vsi trije so bili v živem razgovoru. Gotovo stari znanci. Govorili so madjarski. Meni nasproti pa je sedel mož v dobrih tridesetih letih in nekoliko mlajša dama, — parček, kakoršnega naletiš tudi drugod. Govorila sta nemški. On, z dobrodušno židovsko fiziognomijo, je bral sedaj knjigo, sedaj gledal skozi okno, kmalu zopet mazal si senci in čelo z dišečo vodo, glavno pozornost pa je obračal na boljšo polovico svojo, na ženo,

mišljenja. Tudi o poslancu Hribarju ne dvomimo, da je za razširjenje volilne pravice. O tretjem in glavnem stebru dr. Tavčarju danes dvomimo, da bi se ogreval za peto kurijo, ker dá pisati v svoj list zoper peto kurijo. A nočemo mu delati krivice; mogoče je vender, da je tudi on za peto kurijo. Bodemo videli!

Prepričani pa smo tudi, da nemško veleposestvo ne bode moglo upirati se taki volilni preosnovi, ker je državnozborsko zastopstvo istega veleposestva in celo sam baron Schwegel glasoval za obstoječo državnozborsko peto kurijo. Kar je bilo potrebno za državni zbor, koristno in potrebno je za deželne zборе.

Deželna zavarovalnica. Vprašanje glede deželne zavarovalnice zoper ogenj in druge elementarne nezgode visi že več let v deželnem zboru. Poslanec dr. Žitnik je potrebo deželne zavarovalnice zopet predlanskim jako na široko utemeljeval. Poslanec Iv. Hribar pa je zoper deželno zavarovalnico navajal mnogo pomislekov in poleg tega vender stavil predlog, da se napravi zavarovalnica zoper živinske bolezni. Marsikaterikrat soglašamo z nazeri g. poslanca Hribarja in cenimo njegovo eneržijo, delavnost in talent v marsikaterem oziru, a v tem oziru ne soglašamo z njegovimi pomisleki, in mi celo trdimo, da so jednostranski, ker je poslanec Hribar zastopnik zavarovalne družbe in tedaj ni bil in ni mogel biti v tej zadevi objektiven.

Zavarovalnica, kot deželno podjetje, bode v vsakem oziru uspevala in mnogo mnogo denarja, ki ga gre sedaj na Dunaj, v Gradec, Trst in Prago, bode ostalo v deželi. Ne da se tajiti, da napravijo zavarovalnice pri nas najmanj stotisoč goldinarjev dobička na leto. Ves ta denar pa gre iz dežele. Ako se ustanovi deželna zavarovalnica samo kot konkurenčno, in ne monopolno deželno podjetje, bode gotovo donašala deželi saj četrtinko tega, to je 25.000 goldinarjev, čistega dohodka na leto, in tedaj je že vredno, da se deželni zbor potruži in ustanovi ta deželni zavod.

Upanje imamo celo, da se kmalu oživotvori ta zavod, saj se tudi prosto ljudstvo zanima za to stvar in razumeva njeno korist. Upanje imamo tudi zato, ker se je najmlajši deželni poslanec, g. Božič, z veliko vnemo potegoval za deželno zavarovalnico na vipavskem volilnem shodu.

S tem smo končali naša razmotrivanja o dveh jako važnih zadevah, s katerima se ima letos znova baviti kranjski deželni zbor.

Izvirni dopisi.

Z Goriškega. 10. jan. — Te dni smo čitali po listih, da so rusinski duhovniki sklenili, uradovati izključljivo v rusinskem jeziku in odločno zahtevati od uradov, da rusinski odgo-

varjajo in dopisujejo. To so češki duhovniki že davno sklenili, kakor tudi poljski. Na Češkem in Poljskem duhovniki samo v češkem in poljskem jeziku uradujejo. Ako se pripeti, da dobijo na Češkem od svetnih uradov kak nemški dopis, ga kar brez usmiljenja vrnejo. „Reichspost“ je v dopisih s Češkega večkrat očitala to katoliški stranki na Češkem. Tudi češki in poljski ordinarijati odgovarjajo na vloge v tistem jeziku, v katerem so pisane. Isto delajo na Slovenskem trije ordinarijati, mariborski, ljubljanski in tržaški. Kaj pa na Goriškem? Kaj v Poreču? — Sram nas je, o tem govoriti. Rajši bi molčali, ko bi ne bilo to uradovanje skrajno razžaljivo za Slovence. Slovenski duhovnik ne more priti do pravice na Goriškem, ker tu se glasi: „Wir befehlen!“ ... Nesposobni možje že več let vladajo v duhovenskih krogih na Goriškem. Možje, ki niso bili sposobni kapelansko službo opravljati, dospeli so do visokih služb — in zdaj vladajo ... Na Goriškem ne velja več tridentinski zbor, ki jasno in odločno govori, da naj se častne službe podelé odličnim in zmožnim osebam. Starost in onemoglost odločujeta na Goriškem. Upamo, da bo novi prevzvišeni knez nadškof to krivico popravil, sebi v čast in sv. cerkvi v korist.

Konečno vprašamo one duhovnike na Goriškem, ki še vedno nemškutarijo v svojih uradih: „Quousque tandem!“

Ob Sočinih bregovih, 8. januarja. Lenassijeva drva so menda splavala po vodi v Furlanijo. Vsled dežja in južnega vremena je Soča narasla ter v Solkanu podrila grablje in branove. V noči med 30. in 31. decembrom je lilo. Drva so kar h krati prihrumela v Solkan. Čudno je vsekakor, da Lenassi v najhujši zimi plavi drva in to ob velikih praznikih. Namesto da bi bili ljudje na novega leta dan pri službi božji, morali so pa v plohi mrzlo vodo brodit. Da so si nekateri delavci nakopali bolezen, ni čudno. Gosp. Lenassiju moramo povedati, da se nekje bere: „Posvečuj praznike!“ — Lenassi je do zdaj trikrat plaval drva po Soči. Prvi plav se mu je posrečil, dva zadnja pa ne. Kaj čemo? Človek obrača, Bog pa obrne!

Smrt kanonika Košute je vzbudila šočutje pri goriških Slovencih. Dasi rojen v Gorici, čutil se je vedno odločnega Slovenca. Mož tega nikjer ni skrival. Laški čifutski listi ga pitajo s fanatizmom, ker ni zatajil svoje matere, kar žalibog, drugi Goričani čestokrat delajo. In ako še to povemo, da je v znanih burnih časih vedno stal na strani sedanjega voditeljstva, mislimo, da smo dovolj povedali. Svetila mu večna luč!

Da ne bodo slovenski deželni poslanci vstopili v deželni zbor, to se je slutilo že davno. Čemu bi hodili v deželno hišo drug drugemu

metat polena pod noge in ljudstvo slepit. Tudi deželnem glavarju na ljubo kimati v mrzli deželni dvorani, ne kaže. Do zdaj se je mož naslanjal tudi na Slovence. Sebi je pripisoval zaslugó, da je delovanje v goriškem deželnem zboru tako mirno. Se vé, s tem se je prikupoval tam gori nekje na Dunaju, in naslanja se na Slovence pridobival vpliva, katerega je pa več let uporabljal proti Slovincem za Lahe. Čas bi bil, da bi tudi ta huda zagvozda izginila s površja.

V nedeljo po novem letu sta gg. kapelana Knavs in Dermastia sklicala krščansko-socijalni shod v hôtél Suda v Gorici. Iz Ljubljane je bil prišel na shod g. Gostinčar. Povabljeni so bili na shod tudi goriški slovenski poslanci, ki so se vabilu odzvali. Tako pripoveduje „Primorec“. Uredništvo opomni, da je bilo od sklicateljev ne-taktno, ker niso povabili tudi uredništvo „Soče“ in „Primorca“. Ako zdaj na Kranjskem na celi črti odmeva glas o spravi, zakaj bi se to tudi v Gorici ne zgodilo? Besede dr. Šušteršiča so jasne. „Kar je bilo, naj bo pozabljeno!“

Laški poslanci so izdali oklic na svoje volilce, v katerem obsojajo postopanje slovenskih poslancev. Najlepša je ta, da jim očitajo, da ne marajo nič za 50letnico cesarjevo. Ha, ha! Sicer pa sami tega ne verujejo, kar so pisali. Sami so prepričani, da Slovenci so le preveč lojalni, zato so jih dobivali vedno po hrbtu. Neki poslanec je enkrat rekel v državnem zboru, da v Avstriji le tisti dobi pri vladi, česar zahteva, ki ni lojalni. Skoraj da je imel mož prav. Ko sem prečital oni oklic v nekem italijanskem listu, začel sem se smejati. Cela stvar je preveč jasna in pozorna, da bi jo resno upoštevali.

Novi namestnik je bival dva dni v Gorici. Obiskal je baje dr. Gregorčiča, predsednika slov. kluba v deželnem zboru, in dr. Payerja, predsednika laškega kluba. Nekateri upajo, da se bo doseglo sporazumljenje. — Ogenj in voda! — Z drobtinicami se Slovenci ne moremo in ne smemo zadovoljiti!

Politiški pregled.

Naglo sodbo v Pragi so odpravili dne 10. t. m. zjutraj ob 6. uri.

Solidarnost Čehov se je lepo pokazala na shodu v Budjeovicah. Princ Frid. Schwarzenberg je v lepem govoru naglašal vzajemnost vseh delov češkega naroda in vztrajanje pri programu državnozborske desnice. Pritrjevalo mu je 3000 poslušalcev. Poslanca dr. Engel in dr. Pacak sta istotako apelovala na jedinstvo Čehov, ki je v tem resnem trenutku živo potrebna, in sta hvalila tudi postopanje katoliške stranke v desnici.

Jezik pri sodiščih. Sodišče v Hebu na Češkem je rabsodilo, da se neka češka vloga

Munkacsyju. Pokazal mi je dolgo jednonastropno hišo s prostornim dvoriščem.

Tu je hôtél! Pred gostilniškimi vrati je velikanska roka, ki drži še večji vrček kot kazalo, da se tu toči pivo. Mislim sem si: Altri paesi, altri costumi. Vsak po svoje! Mi obešamo pred gostilno oblanje, v Munkacsyju pa kositernast vrček kot znamenje, da se dobiva tu ječmenov sok — imenovan pivo.

Šel sem notri, da se odpočijem. A ni se mi dalo spati. Deloma zato ne, ker sem bil nataktnjen zaradi spridenega voznjega načrta, nekoliko me je pa tudi motil šum na ulici.

Šel sem k oknu in gledal, kaj se godi na ulici. Vse živo je. Stari in mladi Židje in Židinke, revni in bogati, vse se sprehaja po ulici v praznični obleki. Prodajalne so vse zaprte. Mladi ženski in moški židovski zarod se sprehaja po trotoarjih, stareji pa stoje v gruclah v resnih pogovorih, katere spremljajo z znanimi gestami. Njihov pogovor gotovo velja kupčiji.

Od časa do časa pokaže se kak patrijarhalčen obraz priletnege Žida. Kaftan — dolga suknja dopetača — zakriva mu vse telo in le kadar se prestopi, se zazna, da pokrivajo goleni nogavice. Glavo mu pokriva nizka čepica, ki je okoli in okoli obšita z dragocenim kožuhom. To pokrivalo ima nekoliko podobnosti s turbanom. Žid je rabi, ko gre v tempelj k molitvi. Izpod čepice se vije ob ušesih dvoje šopov dolgih las — „bajces“ jim pravijo — obraz pa obdaja

dolga, osivela brada. Podoba starošegno napravljenega Žida je zanimiva orijentalaska prikazen.

Šel sem na ulico in se pomešal med zbrano židovsko množico. Drugega tudi ni bilo na ulici. Toda pač! Opazil sem par bornih Rusinov v platnenih oblekah. Bosonogi so, čez pleča kožuh — ta zvesti spremljevalec Rusina po zimi in po letu, na glavi pa širokokrajni slamnik lastne izdelave. Prišli so na košnjo, kakor je kazalo njihovo orožje — kose. Velike, sestradane postave so bili ti Rusini in beda jim je zarila globoke brazde v njihov melanholični obraz. Kaj neki misli ta Rusin — ako sploh kaj misli — sem govoril sam pri sebi. Ali mu katerikrat šine v glavo misel, da je nekda njegov mehki, blagodoneči jezik gospodoval daleko tu okrog, sedaj pa še kmalu ne bode smel imenovati svoje rojstne vasi v jeziku svojem?!

Šel sem dalje. Okoli tempeljna, ali sinagoge, ne vem kaj je bilo, se je gnetlo izvoljeno ljudstvo. Videti je bilo med ženskami več starih, kakor pa mladih pobožnih dušic.

Šabes — sobota — je Židu, pravovernemu Židu, velik praznik. On ti ne dela ta dan prav nič, in kakor je lakomen na denar, vender za celi svet ne prodaja ta dan, ker mu to prepo-veduje talmud. Ko pa zaide solnce, neha se židovski praznik in on zopet gre na kupčijo, se veseli in gosti.

Nisem velik prijatelj židovstva, vender kot človek ne morem odrekati spoštovanja pravo-

vernemu Židu, ki mu še veljajo postave in pro-roki. Gotovo je simpatičneja prikazen, kakor pa modernizovani Žid velikih mest, ki pozna le jedno — svojo samopašnost, kateri nima nobene kreposti svojih očetov, ampak le vse njihove napake.

Na večer mi je preostajalo še dosti časa. Vsled tega sem se dlje časa mudil in krepil na vrtu restavracije mojega hotela. Tu je bilo na večer jako živahno. Vsa tako imenovana „boljša družba“ se je shajala na tem vrtu. Honvedski in drugi oficirji v svojih lepih uniformah so posedali v družbah na vrtu. Zastopano je bilo uradništvo, in ker je bila sobota, tudi Židje — trgovci. Za zabavo je bilo tudi skrbjeno. Cigani so nam kratili čas s svojo strastno godbo. Nekaj posebnega, divjega, in vender lepega tiči v sviranju ciganskega goslarja.

S kako strastjo prebira strune in kako živahno mu teče lok! Tista mirnost, ki je sicer lastna goslarju-umetniku, tuja je ciganu, in, kakor da je tudi telesno, in ne samo duševno udeležen pri svoji umetnji, spremlja z živahnim gibanjem in gestami svojo godbo. Sviranje cigana je treba videti in slišati, popisati tega ni lahko.

Ob zvokih ciganske godbe potekal mi je večer, in kakor sem z nevoljo prekinil svojo pot v Munkacsyju, mi konečno vender ni bilo žal. Videl sem zopet nekaj novega.

(Dalje pride.)

ondi ne sprejmi. Češki odvetnik se je pritožil na deželno nadsodišče, ki je pritožbi ugodilo in odredilo, da se češka vloga sprejmi. Nemški odvetnik se je nato pritožil na najvišje sodišče in to je pa njemu prav dalo, češ da je v Hebu v deželi navadni jezik nemščina in tedaj se po § 13. s. r. vloga ne sprejmi. — Na Slovenskem je mnogo sodnih okrajev, v katerih je v deželi navadni jezik notorično le slovenščina in vendar ...! — Nemški časniki trdijo, da so s razsodbo najvišjega sodišča obsojene jezikovne naredbe za Češko ter ukajo veselja.

Deželni zbori, kjer imajo Nemci večino, so vsprejeli predloge, s katerimi se vlada pozivlje, da jezikovne naredbe prekliče. Kaj se bode pa v deželnem zboru kranjskem storilo od slovenske strani, bomo videli.

Jagičevega pisma, katero je poslal Mommsenu, nič kaj ne hvalijo slovanski listi. Poljski list „Riforma“ Jagiča hudo prireja, češ, da je pokazal, da se ne čuti sina slovanskega naroda, in ga odločno obsoja zaradi izjave, da so Nemci učitelji Slovanom. Tudi hrvatski listi Jagiču kaj rezko prigovarjajo „Obzor“ prihaja vsled Mommsenovega pisma do zaključka, da je treba Slovanom tesneje moralne jedinstvi. Sredstvo za to jedinstvo je jezik ruski. Resno in naglo je treba lotiti se tega sredstva. Ruski jezik je danes najboljši pomoček, da se upremo pangermanstvu. Vladni krogi bi v interesu monarhije morali dati slovanski mladini priliko, da se v šolah nauči ruskega jezika.

V **niževavstrijskem deželnem zboru** je prosilo neko društvo, ki ima namen, pomagati ubogim priležnikom, da se oženijo, 100 gld. pod pore. Poslanec dr. Kronawetter (član Šukljevega kluba!) je govoril proti podpori, češ da je zelo vsejedno, če so priležniki oženjeni, ali pa ne, da so le sicer „dostojni“ ljudje. Dr. Lueger je pa povedal, da so tudi socialni demokratje nasprotniki zakona, in da tedaj dr. Kronawetter drži za njimi.

Policija v Pragi se bode pomnožila za tretjinko, tako da bode štela Praga 1020 stražnikov pešcev, 70 konjikov in 40 nadzornikov. Čedno število mož, ki bodo delali mir!

V **Lutomerichah** se je zbralo dne 10. t. m. 62 nemških državnih in deželnih poslancev s Češkega. Navzoči so bili liberalci, nacionarci in dva poslanca kršč. soc. stranke. Sklenili so soglasno, da se udeležé sej deželnega zbora v Pragi in da bodo zbor zapustili korporativno, ako bi se ne upoštevale njih zahteve. Nato so se skupno odpeljali v Prago. Nemški liberalni časniki jim kličejo: „Hodite v politiki, katera pota hočete, samo da pridete do cilja; glavna stvar je, da se ne razdvojite, ampak da pokažete nasprotniku vso moč našega naroda. Pod tem pogojem boste zmagali!“ — In kaj piše naš liberalni „Slov. Narod“ o slovenski jedinstvi!

Poslanec Schönerer je hotel zadajo nedeljo napraviti pri Hebu shod. Spremilo ga je tja 35 kmetov na konjih kot častna straža. Toda na mestu, kjer bi moral biti shod, ga je pričakovalo 800 socialnih demokratov in vsprejelo s huronskimi „pfui“-klici. Schönerer je napravil — „Abzug.“ Zanimivo je le to, da so slovenski mokračji še danes „Schönererjanci“.

V **Reki** novoizvoljeni župan Mailänder ni hotel priseči na nove postavne. Vladni zastopnik je prekinil sejo.

Domače novice.

Osebnosti. Poročil se je v Ljubljani 10. t. m. g. Anton Mejač, c. kr. sodni pristav v Ribnici z gospodično Marijo Rügerjevo iz Ljubljane. — Č. g. Anton Hribar, kapelan v Smledniku, je dobil od naučnega ministra umetniški stipendij v znesku 300 gld. — Za sušico je umrl g. Karol Cumar, c. kr. okrajni komisar v Tolminu. — V Mirnu je umrl č. g. Ivan Pelicon. — G. Viktor Parma, c. kr. nadkomisar v Logatcu in čislani slovenski skladatelj, je premeščen iz Logatca v Kamnik. — Na graškem vseučilišču je bil 11. t. m. promoviran doktorjem filozofije gosp. Jožef Tomišek. — Sinoči ob 11. uri je umrl v Borovnici č. g. župnik Oblak. Pogreb bode v petek ob 10. uri dopoldne. — V Ptaju je umrl 11. t. m. gvardijan P. Klemen Šalamun.

Ta ni naš! „Edinost“ hvali „Sočin“ članek, ki poudarja živo potrebo, da se napravi sloga na Kranjskem in dostavlja: „Mislimo, da bode le malo pravih slovanskih src, ki bi se ne strinjala z željo, da se jedenkrat doseže sprava; in če bi še bil kdo, ki bi se oglasil proti spravi, o tem bi morali misliti, da ni naš!“

Glasovi zoper slogo, katere prinaša te dni „Narod“ iz občinstva (!), so sicer grozni, vendar koristni za — „Narodovce“. Vse, kar ima še iskrico rodoljubja, in sploh blažjega čuvstva v sebi, maje le z glavo nad temi glasovi. Mnogi dozdej niso verjeli, kar smo mi že davno vedeli, da tako stoji z „Narodom“. Ker „glasovi“ sami govore, mi lahko molčimo. Rečemo le: Narodniki „Naroda“, shranite te „glasove“ na polici, da bodo vedeli še Vaši vnuki, kakšno robo je prodajal leta 1898. list, ki „vestno in udano služi narodni (!) stranki“. — Današnja „Edinost“ pravi: „Premilo in tesno je pri srcu slovenskemu rodoljubu, ako mora čuti „glasove“ tolikega bratomornega fanatizma. Mi smo ostali — verjemite nam — konsternirani na dejstvu, da je še kje slovenska duša, ki more tako pisati ob sedanjem položaju.“

Naš članek, v katerem smo zadnjič precej jasno pokazali, v čegav rog „Narod“ mora trobiti, spravil je njegove visoko „poklicane“ glave v „majhno“ zadrego. To priča „Narodov“ odgovor, ki se tolaži s tem, da smo mi listu priznali „velik vpliv“. Kdor pa je čital naš članek, ta vé, koliko veljave smo mogli priznati listu, o katerem smo ravnokar bili razložili, kako sta ga tok časa in samoljubje degradovala od glasila slovenskega naroda doli na glasilo pičle koterije. Te istine nič več ne spremeni, če zdaj „Narodov“ šefradektér (prav: šefakcijonér) piše: „Kedar pa potrebuje narodna stranka svoje glasilo, ima ga v našem listu, ki ji je od nekdanj vèstno in udano služil“. To se pravi: kakor različni nemškutarji in židje lahko svoje inserate v „Narodu“ priobčujejo, tako ima tudi narodna stranka v „Narodu“ lahko glasilo za svoje izjave. Za tako službo je „Narod“ res pripraven list, dvomimo pa, da bi kaka stranka to smatrala za „vestno in udano službo“. Mi tudi ne vemo, da bi zdaj kak drug poklican faktor narodne stranke izdal „Narodu“ spričevalo, kakoršno mu je zgoraj napisal seveda dr. Tavčar. Naopak, od vseh poklicanih stranij se slišijo le obsodbe. Zadnjič tudi ni „Narod“ mogel drugače, kakor da je, odgovarjaje na naš članek, mahnil po „Danijelih“ in mislil zadeti Danijela, kateremu, po tem soditi, pripisuje avtorstvo neljubega mu članka. Ta članek pa je le nekoliko višje na steno pribil samo to, kar je takorekoč občeznano. Ako bi pravi Danijel le hotel pisati o „Narodovih“ razmerah, zvedeli bi res kaj posebno zanimivega, — saj je bil več let v „levnjaku“ na Kongresnem trgu, iz katerega se je, hvala Bogu, še pravočasno zdrav rešil.

Shod v Ljubljani. Slovensko katoliško delavsko društvo priredi v nedeljo dne 16. t. m. dopoldne ob 1/2 10. uri javen društveni shod v dvorani „Katoliškega doma“ Turjaški trg št. 1. Na dnevnem redu je: a.) Narodna sprava in delavci. b.) Volilna preosnova za občinski svet in deželni zbor. c.) Raznoterosti. K obilni vdeležbi vabi prijatelje in člane krščanske soc. organizacije, kakor tudi vse poštene Slovence, odbor.

Ulični napisi v Ljubljani še vedno dajó povod, da se delajo po ljubljanskih gostilnah razne opazke. „Liberalci“ pravijo, da je dal župan Hribar nabiti dvojezične napise, ki kažejo svetu, da je Ljubljana na pol nemško mesto, ko se je poklerikalil. „Klerikalci“ pa pravijo, da je to zna menje, da se bode župan kmalu zopet poliber alil. In tudi Nemci godrnjajo, češ da bode župan s samim kupovanjem novih uličnih tablic spravil mesto v dolgove. Mar naj bi bil tedaj župan pustil samoslovenske napise, da bi bil ustregel vsaj Nemcem! Zaradi samočeških uličnih napisov v Pragi je razsodilo te dni državno sodišče na Dunaju, da so samočeški ulični napisi zakoniti. Dvojezične napise je v Ljubljani zahteval g. dr. Tavčar, češ, da so le ti zakoniti. Sedaj se vidi, da so zakoniti v Ljubljani tudi bivši in tisti samoslovenski napisi, ki se do danes še niso sneli. Tako hodijo nekateri juristi na ljub-

ljanskem magistratu vsak večer z drugo blamažo spat. Gotovo se bode o uličnih napisih v mestnem svetu še govorilo.

Drobne novice. Desetletnice Einspielerjeve smrti se bomo spominjali Slovenci 16. t. m. Dne 20. t. m. pa bodo koroški Slovenci imeli v Celovcu ob 9. uri v cerkvi sv. Duha slovesno sv. mašo zadušnico. — Na Koroškem prične Bauernbundov „Kmetijski List“ izhajati 15. t. m. Slovenci, naročajte in razširjajte „Mir!“ — Za okraj ljubljanske okolice se snuje društvo učiteljev in njih prijateljev. — V Komendi pri Kamniku ustanovili so kmetijsko podružnico. — Nov poštni urad se otvori dne 16. t. m. v Vodica h. Zvezo bode imel z železniško postajo v Vižmarjih. — V stolni cerkvi v Gorici je prvi dan t. l. odpadel precej velik kos stropa na vrhu prižnice. K sreči ni bilo nikogar v cerkvi. Stolna cerkev je 500 let stara. — Te dni je bil obsojen v Gorici Anton Knez na 14. mesecev ječe, ker je zabodel mestnega tajnika dr. Danteja Vecchija. Pri obravnavi ni prišlo nič na dan o razmerju ubogega Kneza do Vecchija, tako „previdno“ se je vršila.

Narodna čitalnica v Ljubljani nam je poslala ta-le popravek: Slavno uredništvo! Z ozirom na notico o naši čitalnici v sobotni številki „Slovenskega Lista“, sklicuje se na § 19. tiskovnega zakona, prosim blagovoljno sprejeti sledeči popravek ter ga objaviti v prihodnji številki cenjenega lista: 1.) Ni res, da inserira Čitalnica ljubljanska svoje veselice v „Laibacher Zeitung“; 2.) res pa je, da je prinesla „Laibacher Zeitung“ dotičen inserat proti volji, brez vede in brez naročila čitalniškega odbora. Z odličnim spoštovanjem — dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški, predsednik. — Ta popravek z zadoščenjem zabeležimo, dostavimo pa, da pridejo take zmešnjave od tega, ker Čitalnica pošilja svoja vabila nemški „Laibacher Zeitung“, ki jih „iz prijaznosti“ inserira, našemu „Slovenskemu Listu“ pa pošilja Čitalnica namestu vabil le — popravke.

Dr. Schmid, bivši državnega pravdnika namestnik, je imenovan sodnim svetnikom v Gradcu, in ker ni bilo mesta praznega, ustanovilo se je zanj začasno novo službeno mesto. Dr. Schmid, mlad človek, bil je pred dvema letoma še sodni pristav, a danes je sodni svetnik. To je kariera, katere bi se i sin kakega višjega predsednika ne sramoval.

Slovensko gledališče. Častni večer g. Fedyczkowskega se je sinoči izvršil dostojno za vrlega umetnika. Gledališče je bilo natlačeno polno. Korektno proizvajanje „Halke“ je občinstvo vsprejelo zopet s kipečim navdušenjem. — Jutri veseloigra „Pariški potepuh“. Kot gost nastopi gospa Bohinc Polakova.

V **ljubljanskem „Katol. rokodelskem domu“** imajo še vedno napise, na katerih zavzema prvo mesto nemščina. Proč s tem ostankom starih nemškutarskih časov!

Mestna godba. Ravnateljstvo nemškega gledališča in pa filharmonično društvo sta odklonila ponudbo mestne občine glede uporabe godbe, katero namerava sestaviti mestna občina. V nemških krogih se trosi vest, da je vsled tega načrt mestne občine pokopan. Kaj bodo rekli k temu oni Slovenci, ki podpirajo že desetletja filharmonično društvo in posedajo lože nemškega gledališča. Prepričani smo, da je slovenski živelj v Ljubljani tako utrjen, in da je meščanska zavest v Ljubljani tako udomačena, da se bo proste volje toliko zložilo, kolikor bi plačala nemška društva. Slovenska Ljubljana, pomagaj si sama!

Krščanskosocialni železničarji v Ljubljani so v nedeljo zvečer priredili v „Katoliškem Domu“ veselico, ki je pokazala, da njihova organizacija hitro narašča. Za veselico je bilo po Ljubljani splošno zanimanje; ni čuda, da je bila dvorana „Katoliškega Doma“ zopet znatno prepolnjena. Dvorana je bila okrašena z zelenjem, zastavami in jako originalno z vsemi železniškimi znamenji. Z galerije odmevali so zvoki vojaške godbe, vmes prepevalo je pevsko društvo „Zvon“, po tomboli pa se je razvil živahen ples. Železničarje je zelo razveselilo, da jih je počastil s svojo navzočnostjo ljubljanski župan g. Hribar. Kje so pa ostali odličnjaki kato-

liško-narodne stranke? Burno je občinstvo pozdravilo od zagorskega shoda došlega dr. Kreka. Dr. Krek je pozdravil železničarje s humorističnim govorom, v katerem je povdarjal, da plešimo i v javnem življenju dalje začeti ples tako krepko, da usopemo nasprotnike svoje. Splošno pozornost je vzbudila tudi vdeležba odličnih uradnikov z državnega kolodvora, dočim so oni z južnega kolodvora ostali doma. Imenom uradnikov je krepko pozdravil železničarje gosp. Jeglič; ter, jih navdušeno pozivljaj, naj vstrajajo na poti, katero so nastopili s tolikim uspehom. Tudi mi upamo, da železničarji to store, vsaj simpatije občinstva so pri tem delu na njihovi strani. Krščanskosocialno železničarsko društvo, naprej — prosto pot imaš!

Poročilo o shodu slov. učiteljc se glasi dalje K tretji točki dnevnega reda: o „materijelnem stanju učiteljc govorila je gđc Zupančič Vita iz Metlike ter poudarjala v svojem izbornem referatu važnost podpornega društva slov. učiteljc. Sprejel se je nje predlog za ustanovitev društva učiteljc v svrhu materijelnih podpor in nadaljnega izobraževanja učteljc. Kot glasilo za objavljanje društvenih zadev in razprav izvolila se je „Slovenka“ — a poleg te naprosijo se tudi slov. dnevniki in tedniki za objavo nujnih in važnih zadev. — Nato se je vršila izvolitev zastopnic v posameznih okrajih — iz katerih se je izvolil ožji odbor. Osnovni odbor sestavi pravila, ter jih predloži dež. vladi v potrjenje. Predlogi gđc. Zupančičeve so bili soglasno in z odobravanjem vsprejeti. Tej točki dostavil se je tudi sklep, da se potom okrožnice povabijo tudi štajarske kolegije k pristopu. — O samostojnosti slov. učiteljice govorila je v izborni sestavi gđc. Mlakar iz Planine. Ker se tudi ta govor v celoti objavi, opozarjamo nanj slov. učiteljice, ki so bile zadržane, udeležiti se shoda. Tudi ona opozarja na vzajemno delovanje učteljc v lastnem društvu. Izrečno se je na tem shodu poudarjalo, da ustanova društva učteljc ni opozicija dosedanjim učiteljskim društvom — temveč se ono poraja iz istinite praktične in duševne potrebe — iz gesla: v slogi je moč! Dandanes organizuje se vse, kar se zaveda svojega bitja. Zakaj bi učiteljice zaostajale? Kje dobe pomoči, ako jih dolgotrajna bolezen veže na bolniško postelj? — Pri točki: nasveti in predlogi — stavi se pred vsem predlog, izreči gđc. Miklavčičevi neomejeno zaupanje slov. učteljc na nje odločnem delovanju za naše pravice, — čemur zbor soglasno pritrdi — in nezaupnico g. Gangl-u na njega neosnovanih, nesmiselnih napadih. Vsprejeto. — Jednako se vsprejme predlog, da se pošlje „Slov. učit. društvu“ izjavo nezaupnosti na njega slabem zastopanju interesov slov. učteljc. — „Učit. Tovaršu“ pa se izreče nezaupanje s tem, da se njega naročitev opusti. — Gđc. A. Milčinsky s Štajarskega predlaga, da se štajarske učteljice potom okrožnice povabijo k pristopu društva, in poroča o nekaterih točkah društva „Selbsthilfe“, na kar se bode pri sestavi pravil hvaležno oziralo. Stavi se tudi predlog, da bi „Slovenka“ — ako se bode dalo izposlovati — prinašala razpise učit. služb. Zborovanje je trajalo od 1/3.—6. ure popoldne. — Dostavek uredništva: Objavili smo to poročilo, ker smo mnenja, da naj tudi gg. učteljice povedó, kaj jih teži, in ker smo nasprotniki načelu: „Moč je pravo“. Želimo pa, da bi v blagor šolstva na Kranjskem napravila se kmalu sloga tudi med učiteljstvom. Zboljšajo naj se plače učiteljem in učteljicam, kar je gotovo pravično, ker mnogim v resnici jako prede. Dostavljamo še, da bode v koroškem deželnem zboru letos prišel na vrsto predlog, da dobé učteljice nagrado za podučevanje v ročnih delih.

Stekel pes je v Trstu oklal 40 ljudi in več psov. Oklane ljudi bode poslala mestna občina na Dunaj v bolnico. — V Ljubljani na Poljanah je pa stekla mačka in ugriznila domačega sina, kateri je tudi šel na Dunaj v bolnico. Konjederec je pobral po Poljanah vse mačke.

Iz Rovt se nam piše: Dne 9. t. m. po de seti maši se je zbralo jako veliko število ljudi v našem šolskem poslopju. Ta dan so se namreč vpisovali udje involilo se je nadzorstvo in na-

čelstvo v naše „Konsumno društvo“. Udob se je vpisalo samo omenjeni dan blizo 200, kar znači, da se tudi naše ljudstvo zaveda koristi omenjenega društva. Do konca tega meseca se jih bode gotovo vpisalo še toliko, da bode nad 300 udov. Zadruga prične delovati, kadar bode pravila potrjena.

Shod v Toplicah pri Zagorju je priredilo v nedeljo „Slovensko katoliško delavsko društvo iz Ljubljane.“ Socijalnih demokratov je pod vodstvom Čobalovim prišlo na shod kakih 150. Čobal je imel obstrukcijski govor. Ko je končal, popihali so jo „sodruzi“, ker so se bali, da bi slišali resnico. Med navdušenim odobravanjem so govorili dr. Krek, dr. Žitnik, Gostinčar, Škerjanec. Socijalni demokratje so pobili nekaj šip, kar je gotovo pobalinsko.

V Kopru so italijanski učiteljskičniki, ki so štrajkali zaradi prof. Kožuha, zopet začeli hoditi v šolo. Laški listi menijo, da bi bilo dijakom, katerim se zdi, da profesor zgodovine v šoli premalo hvali laško kulturo, treba dati zadoščenja. — Ako bi slovanski dijaki kaj podobnega počenjali, bi dobili v zadoščenje — brzi korak.

V Gorici mestni očetje in šolski nadzor-niki še vedno iščejo prostora za slovensko ljudsko šolo. Lahi hočejo v kozji rog ugnati vsa oblastva in tišče in tišče slovensko šolo iz mesta. Na Kranjskem so pa glede zagorske šole in drugih nemških šol oblastva ugnala v kozji rog Slovence. Malo laške krvi bi mrzlim Slovincem ne škodovalo!

V deželnem zboru koroškem so Nemci izvolili samo Murijskega brezpomembni verifikacijski osdelek, v ostale odseke pa niso volili nobenega Slovenca. Takó delajo Nemci! V kranjskem deželnem zboru pa komandira kranjski Abuja slovenske poslance, naj volijo barona Schweglja za poročevalca v deželnem proračunu skoro popolnoma slovenske dežele!

Slovenski deželni poslanci v Trstu so sklenili, da se ne udeležé razprav v tem zasedanju ter opravičujejo ta svoj ukrep v spomenicah, izročenih včeraj deželnemu glavarju in cesarskemu namestniku. Ker mestni zbor, ki je identičen z deželnim zborom, na galeriji in pod galerijo uganja prava pobalinstva, v resnici slovenskim poslancem ondi ni obstanka, dokler se razmere ne spremenijo.

Tržaška skupina „Lege Nazionale“ je imela v minolem letu 18.689 gld. 48 kr. dohodkov. Koliko pa „Lega“ dobi še le denarja od drugod! Slovenci se imamo boriti ne-le proti „Legi“, ampak tudi proti „Schulvereinu“, ki ima okoli 200.000 letnih dohodkov. In to silo naj zmaga „Družba sv. Cirila in Metoda“ s 15 000 gld. letnih dohodkov! Slovenci podpirajmo krepkejše to družbo in zavedajmo se vsi, da se narodne smrti moremo rešiti le, če se tuji premoči postavimo nasproti kot jeden mož. — Evo mesta, kjer naj se porabijo tisočaki, mesto za agitacijo v medsebojnem prepiru!

Sedem ranjenih in dva mrtva. V nekem kamenolomu pri Kumnu na Krasu delalo je šest delavcev in jedna ženska. Naenkrat utrgal se je plaz nad njimi ter jih zakopal. Jeden delavec in jedna ženska sta bila takoj mrtva. Ostalih pet pa je hudo ranjenih.

Društva.

Koncert „Glasbene Matice“. Občinstvo opozarjamo še jedenkrat na današnji koncert „Glasbene Matice“, ki se bode vršil ob 8. uri zvečer v „Narodnem Domu“.

Slovenska krščansko-socijalna delavska zveza v Ljubljani vabi na občni zbor, ki se bode vršil v nedeljo 30. t. m. Vspored: Ob 1/4 na 10. uro dop. sveta maša v nunski cerkvi. Ob 10. uri dop. v veliki dvorani „Kat. Doma“ na Turjaškem trgu občni zbor z naslednjim vsprejeto: a) Pozdrav predsednikov, b) poročilo tajnikovo, c) poročilo blagajnikovo, d) poročilo revizorjev, e) razgovor o društvenih pravilih, f) volitev odbora. Iz odbora izstopijo: dr. Debevec, Golobič, Jakopič, Pip, Štefè, g) raznoterosti. K obilni udeležbi vabi odbor.

Občni zbor delniškega društva „I Narodni dom“ v Rudolfovem se bode vršil dne 22. ja-

nuvarja 1898 ob 6. uri zvečer v „Narodnem Domu“. Vspored: 1.) Letno sporočilo, 2.) Račun in bilanca za l. 1897. 3.) Odločitev dividende. 4.) Volitev upravnega odbora in preglednikov računa.

„Slovenska Matica“ bode imela odborovo sejo v sredo dne 19. januarja t. l. ob petih popoldne v društvenih pisarniških prostorih. Vspored: 1.) Naznanila predsedništva. 2.) Odborenje zapisnikov o 111. in 112. odborovi seji. 3.) Poročilo književnega odseka. 5.) Poročilo tajnikovo. 6.) Eventualia.

Razne stvari.

Nemška norost se je pokazala v štajarskem deželnem zboru. Poslanec Walz je prodajal med sejo na korist „Südmarke“ koščke Badenijevega pulta, katerega so obstrukcionisti v poslednji seji državnega zbora razbili.

Ubogi mokraški poslanci! Socijalni demokratje bodo morali odslej posegati še bolj globoko v žep, ker njihovim poslancem gre trda. Pritožili so se na državno sodišče, da bi dobili dijete za seje, od katerih so bili izključeni iz državnega zbora, a sodišče jim je reklo, da ima o tem govoriti predsedništvo državnega zbora.

Poljski umetnik Żelazowski gostuje na hrvatskem gledališču v Zagrebu. Ali je Zagreb tako daleč od Ljubljane, da ne more priti tudi k nam?

Eszterhazy je bil v Parizu od vojnega sodišča oproščen.

Razstava za kuhinjsko umetnost se je otvorila na Dunaju v navzočnosti cesarja in ministrov. Kar premorejo jedil in pijač najboljše kuhinje in kleti v Evropi, se je tu lahko ogledalo in okušalo; razstava je velikanska. Predvčerajšnjim, ker je bil zadnji dan, je razstavo obiskalo 20.000 ljudi in potem so jo zatvorili. Kmalu potem je nastal ogenj, katerega so pa kmalu udušili. Začelo je goreti v kleti, kjer je imel Kleinoschegg iz Gradca šampanjca.

Saharin, slavní ruski zdravnik, je umrl v Moskvi dne 5. januarja.

Nov letalni stroj je iznašel Gustav Koch v Monakovem. Nedavno je poročal o svoji iznajdbi na Dunaju.

Potrjim srcem naznanjavo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Vsemogočni poklical k Sebi našo iskreno ljubljeno nepozabno soprogo in mater

Heleno Varl roj. Bakovnik

po dolgi in mučni bolezni v soboto 9. januarja zvečer v 47. letu svoje dobe.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah.

Klanec pri Kranju, 10. januarja 1898.

Martin Varl,
soprog.

Ivan Varl,
sin.

Vsem, ki so naju tako v dolgi bolezni kakor ob smrti prebale ranjke tolažili, izrekava tem potom najtoplejšo zahvalo zlasti pa prečastiti duhovščini, gosp. glavnemu davkarju F. pl. Frankenu, kakor tudi mnogim drugim.

Gostilno „Katoliški Dom“ v Ljubljani

udano priporočava ob nastopu novega leta čestiti duhovščini in slavnemu občinstvu.

Točiva izvrstna ter pristna **dolenjska, štajarska in istrijska vina** pa znano **Kozlerjevo cesarsko pivo**. Vsaki čas postreževa z okusnimi, gorkimi in mrzlimi jedili.

Na razpolago imava tudi snažno uravnane **sóbe za prenočevanje**.

V mnogoštevilen obisk se priporočava

Andrej in Ana Zalar.